

Geschenk

*Ze trokken God aan zijn mouw:
'Dat geschenk van je, de liefde,
wat was daar je bedoeling van?'*

*Het regende
en God verzonk in gepeins
(maar eerst rukte hij zich nog los,
hij hield niet van hun manieren)
en al peinzend
waadde hij door leven en door dood,
door waanzin en nalatigheid,
door waarheid en door angst,
zag hoe zij frunnikten aan elkaars jas
en daalde peinzend af
langs de smalle trap van hun rede —*

'Ik heb het geweten', mompelde hij. Ik héb het geweten'.

Toon Tellegen uit de bundel: 'kruis en munt'

Etty Hillesum scheef in haar dagboek:
'*God, Jij kunt ons niet helpen, wij moeten Jou helpen, dat Jij het niet in ons begeeft.*'
Zij zag dat God (de Liefde) bedolven was onder scepsis, angst, verdriet, boosheid, haat en nalatigheid. Etty zag ook heel scherp het zoekend verlangen in ons.
Zij wist gaandeweg God heel dichtbij. Het vraagt eerlijkheid en inkeer om deze Liefde op te graven in ons hart, in ons innerlijkste; in het hart van de ander, in het hart van de wereld.

Toon Hermans schreef zijn kerstgeloof in een kort gebed:

*Heer, als het donkert in mijn hart,
geef mij dan het licht van Bethlehem.*

Beleven wij de geboorte van God, dat *licht van Bethlehem* als een geschenk in en voor onze wereld? En als het een geschenk is, waar kan ik net als Etty in deze tijd 'onze God' helpen opdelen in de harten van de mensen, in mijn eigen hart?
Durf en kan ik nog bidden om het licht van Bethlehem als het donkert in mij?

Toon Hermans leert ons dat het klein mag zijn:

*Heer,
Ik bid U, laat mij U tegenkomen
in de gewone alledaagse menselijke dingen
in een handdruk en een glimlach
in een liefkozing of een traan
in de kleine dingen om mij heen
en op elk ogenblik van de dag.*

Hoe mooi zou het zijn van onszelf te delen, en de ander te ontvangen en in de gewone kleine dingen van alle dag.

Gezegende Kerstdagen en voor 2022 vrede en alle goeds.

Paula Tielemans, Karmelklooster Zenderen